

Vapo Oy

YVA-kohteiden täydentävät luontoselvitykset;
Mantilansuon linnustoselvitykset 2010, Utajärvi

Vapo Oy, Mantilansuon linnustoselvitykset 2010, Utajärvi**Sisältö**

1	JOHDANTO.....	1
2	AINEISTO JA MENETELMÄT.....	1
2.1	Kevätmuuttoselvitys.....	1
2.2	Riekkoselvitys.....	2
2.3	Syysmuuttoselvitys	2
3	LINNUSTOSELVITYKSEN TULOKSET.....	3
3.1	Kevätmuuttoselvitys.....	3
3.2	Riekkoselvitys.....	3
3.3	Syysmuuttoselvitys	4
4	LAJISTO JA SEN UHANALAISUUS	4
4.1	Kevätmuuttoselvitys.....	4
4.2	Syysmuuttoselvitys	5
5	YHTEENVETO JA JOHTOPÄÄTÖKSET.....	6
6	KIRJALLISUUS	7

Liitteet

- Liite 1 Selvitysalueen sijainti
- Liite 2 Kevätmuuttolaskennan havaintopisteet
- Liite 3 Riekkoselvityksen havaintopisteet ja keskeisimmät havainnot
- Liite 4 Kevätmuuttolaskennan perustulokset

Pohjakartta-aineisto © Maanmittauslaitos lupanro 48/MML/10

Pöyry Finland Oy

Juha Parviainen (FM, biologia)
Pekka Majuri (FM, biologia)
Luonto- osuuskunta Aapa

raportointi
maastotyöt, riekkoselvitys
kevät- ja syysmuuttoselvitykset, raportointi

PL 20, Tutkijantie 2 A
90571 Oulu
puh. 010 33 280
sähköposti etunimi.sukunimi@poyry.com

1 JOHDANTO

Mantilansuo sijaitsee Utajärven kunnan itäosassa lähellä Puolangan kunnan rajaa noin 26 km Utajärven kirkonkylästä pohjoiseen (Liite 1). Tutkimusalueen pinta-ala on noin 423 ha. Mantilansuolle suunnitellaan turvetuotantoaluetta, ja hankkeen ympäristövaikutusten arviointiin (YVA) liittyen aiemmin tehtyä linnustaselvitystä täydennettiin keväällä ja kesällä 2010. Alueen pesimälinnusto on selvitetty kesäkuussa 2009 (Pöyry Environment Oy 2009).

Luonto-osuuskunta Aapa suoritti Pöyry Finland Oy:n toimeksiannosta Mantilansuon kevätmuutto- ja syysmuuttoselvitykset vuonna 2010. Työstä vastasivat lintulaskija Tapani Pirinen (kevätmuuttolaskenta ja raportointi), FM biologi Juha Repo (syysmuuttoselvitys ja raportointi) ja FM biologi Antje Neumann (raportointi). Riekkoselvityksen maastotyöt toteutti Pöyry Finland Oy:stä FM Pekka Majuri.

2 AINEISTO JA MENETELMÄT

2.1 Kevätmuuttoselvitys

Kevätmuuttolaskenta tehtiin pistelaskentana 06.05.2010 kello 04.30 – 12.30 välisenä aikana valtakunnallisia laskentaohjeita soveltaen (Koskimies 1994, Koskimies & Väisänen 1988). Selvityksen teossa huomioitiin myös Turveteollisuusliitto ry:n (2002) sekä ”Turvetuotannon lupahakemuksen luontoselvitykset” – oppaan (Pohjois-Pohjanmaan ympäristökeskus 2009) ohjeistusta.

Alueelta valittiin peruskartan avulla 11 laskentapistettä (liite 2), jotka sijoituivat kattavasti koko Mantilansuon tutkimusalueelle. Jokaisella laskentapistteellä havainnoitiin linnustoa kiikarin ja kaukoputken avulla kymmenen minuutin ajan. Kaikki havainnot kirjattiin karttapohjalle. Myös laskentapistteeltä toiselle siirryttäessä tehdyt havainnot kirjattiin muistiin. Kaikki havainnot kirjattiin ylös lintuyskilöinä. Tutkimusalueen rajauksen ulkopuolisia havaintoja ei ole huomioitu laskennassa välitöntä reunavyöhykettä lukuun ottamatta.

Lintulaskennan alkaessa lämpötila oli +1 °C ja laskennan loputtua +6 °C. Tuulen voimakkuus oli heikkoa laskennan alkutunteina mutta loppupuolella puuskittainen ja kohtalainen tuuli heikensi kuuluvuutta. Pilvisyys vaihteli aamun lähes pilvettömästä aamupäivän lopun puolipilviseen. Näkyvyys oli koko laskennan ajan erinomainen.

Koska kevätmuuttolaskenta tehtiin kertalaskentana, kaikista Mantilansuota levähdyspaikkanaan käyttävistä lintulajeista ei välttämättä saatu havaintoja. Lintujen kevätmuutto ajoittuu useamman viikon ajalle ja tietyn kohteen muuttolintumäärä ja –lajisto voivat siksi vaihdella päivittäin jopa huomattavasti.

Varsinaisen muuttolaskennan lisäksi Mantilansuon keväistä muuttolajistoa havainnoitiin lisäksi riekkokartoituksen yhteydessä kuudelta havainnointipisteeltä pääasiassa iltapäivän ja alkuillan tunteina. Koska kyseessä ei ollut varsinainen muuttolaskenta, nämä havainnot on tulosten yhteydessä käsitelty erillisinä.

2.2 Riekkoselvitys

Riekkojen esiintymistä Mantilansuolla selvitettiin keväällä 2010 ääniatrappihavainnoinnilla 7.5.2010 klo 20.00-01.00 sekä aamulla 8.5. klo 03.30-06.00 välisenä aikana. Havainnointi toteutettiin Metsähallituksen Luontopalvelujen käyttämien riekkoselvitysohjeiden mukaisesti (Putaala 2010). Havainnointipisteitä oli yhteensä kuusi (liite 3).

Tehokasta riekkoreviirien kartoitusaikaa kestää yleensä vapun tienoille saakka parhaan kartoitusajan ollessa maaliskuu-huhtikuussa. Työn tilaamisaikataulusta johtuen riekkokartoitus päästiin toteuttamaan toukokuun ensimmäisellä viikolla. Tuolloin Mantilansuolla oli vielä varsin runsaasti lumisia alueita ja kartoituksen kannalta olosuhteet olivat edelleen hyvät. Riekkokoiraiden vastausinto atrappiin alkaa hiipumaan, kun sulan maan osuus voittaa lumipeitteisen maan osuuden.

Otollisin säätila kartoitukselle on kuulas ja tyyni keli, varsinkin lämpimän päivän jälkeen. Kartoitus aloitetaan n. ½ tuntia auringon laskun jälkeen ja sitä voidaan jatkaa pimeän tulon saakka. Kuutamolla reviiirkartoitus voi toimia läpi yön. Myös varhaisaamu ennen auringon nousua on otollista aikaa kartoitukselle.

Kartoitushetkellä olosuhteet olivat erittäin hyvät: ilma oli tyyni ja selkeä. Ilman lämpötila vaihteli 0 °C:een molemmin puolin.

Kartoituksessa kierretään riekon soidinreviiriksi soveltuvia vähäpuustoisia suoalueita pysähtyen soittamaan ääniatrappia ½ kilometrin välein. Reviiiriä hallussa pitävä koirasriekko voi vastata ääneen jopa yli 1 km päästä, mutta saapuu paikalle vasta kun atrappia soitetaan sen reviirin alueella.

Reviiritulkinnassa, samasta yksilöstä tehtyjen päällekkäisten havaintojen tunnistamiseksi on huomioitava, että riekkokoiraan kevätreviirin ääripisteiden etäisyys toisistaan saattaa olla jopa noin 1 km ollen yleisimmin noin 500 m.

2.3 Syysmuuttoselvitys

Syysmuuttoselvitys tehtiin kesä-elokuussa puhelinhaastatteluina Mantilansuon linnustoa tunteville tahoille. Haastatteluissa alueen merkitystä syksyllä muuttaville linnuille selvitettiin Utajärven riistanhoitoyhdistykseltä (yhteyshenkilöt: Rauno Tapio ja Reijo Palo-Oja), Utajärven kunnasta (ympäristötarkastaja Esa Nissinen) sekä M. ja H. Hanhela Oy:ltä (yhteyshenkilö: Heino Hanhela).

Haastatteluissa keskusteltiin yleisesti eri lintulajien esiintymisestä tutkimusalueilla myös kevätmuutto- ja pesimäaikana. Myös mahdolliset nisäkäshavainnot huomioitiin haastatteluissa.

Ns. tietojen ”etäkeruu” haastattelututkimuksena on pätevä menetelmä yleistason tiedon hankintaan. Erityisesti riistalintulajien esiintymisen selvittämisessä paikalliset metsästysseurat ja muut vastaavat tahot ovat arvokkaita tietolähteitä. Menetelmää on käytettävä kuitenkin vain alustavana arviointina. Tarkemman syysmuuttolintulajiston selvityksen tulee perustua maastoselvityksiin, jotka toteutettaisiin vähintään viitenä päivänä syksyllä toistettuna havainnointina. Tämä havainnointi olisi suositeltavaa

toistaa 2-3 vuotena, jotta lintulajien vuosittainen runsaudenvaihtelu ei vääristäisi tulosta.

3 LINNUSTOSELVITYKSEN TULOKSET

3.1 Kevätmuuttoselvitys

Pistelaskennassa havaittiin 25 lajia ja 106 lintuyksilöä. Laskennan perustulokset on esitetty liitteessä 4. Selkeästi muuttoparviksi tulkittavia havaintoja olivat valkoviklot (*Tringa nebularia*, 7 yksilöä) ja jättiläispeipot (*Fringilla montifringilla*, n. 30 yksilöä). Lirojen (*T. glareola*) kokonaisuusyksilömäärä oli 6, joista osa oli mahdollisesti alueella pesintää aloittavia lintuja. Kapustarinta- (*Pluvialis apricaria*) ja pikkukuovipari (*Numenius phaeopus*) tulkittiin paikallisiksi pesimäreviirillään oleviksi linnuiksi. Varsinaisia suolajeja havaittiin 7 lajia (liite 4).

Yksittäinen kurkihavainto (*Grus grus*) tehtiin Mustasaaren eteläpuolella avosuon laidalta, missä kurki havaittiin laskennan alussa ja lopussa. Metsähänhen (*Anser fabalis*) havaittiin laskeutuvan Mustasaaren ja Pienen Kalliomaan väliselle avosuolle. Niittykirvisen (*Anthus pratensis*) kokonaismäärä oli 8 yksilöä, jotka kaikki on tulkittavissa reviiriään kuuluttaviksi paikallisiksi linnuiksi. Tiltalti (*Phylloscopus collybita*) lauloi aktiivisesti tutkimusalueen länsiosassa lähellä Utajärvi – Puolanka maantietä. Riekon reviiri sijoittui Mantilansuon tutkimusalueen itäisen rajan tuntumaan ojitetulle alueelle. Muut havainnot olivat yksittäisiä muuttajia ja paikallisia pesinnän jo aloittaneita lintuja.

3.2 Riekkoselvitys

Mantilansuolla havaittiin ääniatrapin avulla useita riekkoja (liite 3). Havaintojen perusteella voidaan todeta, että Mantilansuo kuuluu riekkojen käyttämiin elinalueisiin. Riekkoreviirien kokonaismäärä on havainnoinnin perusteella 2-3 reviiriä. Valtaosa lajihavainnoista tehtiin Mantilansuon itäosassa Kumpumaan ympäristössä, missä riekkoreviirejä arvioidaan olevan 1-2 kappaletta. Myös kevätmuuttoselvityksen yhteydessä tehty riekkohavainto sijoittui näille alueille. Lisäksi lännempänä Laukkuahon pohjoispuoleisilla alueilla todettiin atrapilla yksi reviiri.

Riekkoselvityksen yhteydessä havainnoitiin myös muuta lintulajistoa. Pääosa havainnoista koostui tavanomaisista metsien yleislinnuista ja havumetsälajeista kuten kirvisistä (*Anthus spp.*), rastaista (*Turdus spp.*) ja tiaisista (*Parus spp.*). Myös punarintoja (*Erythacus rubecula*) ja vihervarpusia (*Carduelis spinus*) tavattiin yleisesti. Kappaleessa 4 ”Lajisto ja sen uhanalaisuus” on taulukkoon 2 koottu riekkoselvityksen yhteydessä havaittujen suojelullisesti huomattavien lajien keskeisimmät havainnot ja havaitut yksilömäärät.

3.3 Syysmuuttoselvitys

Esa Nissisen ja Reijo Palo-Ojan mukaan Mantilansuo ei ole metsähanhelle merkittävä syysmuuton aikainen kerääntymisalue. Kumpikin henkilö on liikkunut alueella runsaasti hirvenmetsästyksen aikana, eikä heillä ollut havaintoja metsähanhesta. Haastatelluilla ei myöskään ollut tietoa hanhimetsästyksestä Mantilansuolla. Palo-Ojan mukaan Mantilansuon vetisimmät osat soveltuvat kuitenkin metsähanhen elinympäristöiksi. Lähin merkittävämpi tunnettu hanhien kerääntymisalue on Mantilansuosta 3 km kaakkoon sijaitsevalta Peuralammelta alkaen etelään päin 10 km etäisyydelle ulottuva suoaluekokonaisuus. Parhaimpina kerääntymisalueina haastatellut pitivät Utajärven eteläosan Säippäsuo-Kivisuon soidensuojelualuetta sekä Kiiminkijoen pohjoispuolisia vastaavanlaisia laajoja suoalueita.

4 LAJISTO JA SEN UHANALAISUUS

Suomen luonnonsuojelulain 47 §:ssä on lueteltu *erityisesti suojeltavat* ja 46 §:ssä *uhanalaiset* lajit (Mannerkoski & Rytteri 2006). Valtakunnallisesti uhanalaisiksi luokitellaan *vaarantuneet* (VU) lajit kun taas silmälläpidettävät (NT) lajit eivät täytä uhanalaisuuden kriteerejä (Rassi ym. 2001). Silmälläpidettävät lajit voivat olla kuitenkin *alueellisesti uhanalaisia*.

4.1 Kevätmuuttoselvitys

Kevätmuuttolaskennassa Mantilansuolta havaittiin *vaarantuneista* (VU) lajeista tilitettiin ja *silmälläpidettävistä* (NT) lajeista metsähanhi. Alueella havaittuja alueellisesti uhanalaisia lajeja (AL) ovat metsähanhi, pikkukuovi ja liro. EU:n lintudirektiivin liitteen I lajeista (EU) havaittiin kurki, kapustarinta ja liro. Suomen erityisvastuulajeihin (EVA) kuuluvia lajeja olivat metsähanhi, pikkukuovi, valkoviklo ja liro (Taulukko 1).

Taulukko 1. Mantilansuon kevätmuutonaikaisessa pistelaskennassa havaitut suojelullisesti huomattavat lajit. Suomi = Suomen uhanalaisuusluokituksessa mainittu laji (VU = vaarantunut, NT = silmälläpidettävä), EVA = Suomen kansainvälinen erityisvastuulaji, AU = Alueellisesti uhanalainen laji. Varsinaiset suolinnut (Väisänen ym. 1998) on alleviivattu.

Laji	EU:n lintudirektiivi	EU:n lintudirektiivi	Suomi	EVA	AU	Yksilömäärä
Metsähanhi	<u>Anser fabalis</u>		NT	x	x	1
Riekko	<u>Lagopus lagopus</u>					1
Kurki	<u>Grus grus</u>	x				1
Kapustarinta	<u>Pluvialis apricaria</u>	x				2
Pikkukuovi	<u>Numenius phaeopus</u>			x	x	2
Valkoviklo	<u>Tringa nebularia</u>			x		7
Liro	<u>Tringa glareola</u>	x		x	x	6
Niittykirvinen	<u>Anthus pratensis</u>					8
Tiltatti	<u>Phylloscopus collybita</u>		VU			1
Yhteensä		3	2	4	3	29

Riekkوسلصتکست yhteydessä havaittiin useita suojelullisesti huomattavia lajeja (Taulukko 2). Huomionarvoisin havainto on nuori maakotka (*Aquila chrysaetos*), joka kierteli Mantilansuon itä-kaakkoiskulman yllä jatkaen lentoaan kohti itää. Alueelta ei ole tiedossa olevia uhanalaisten päiväpetolintujen pesintätietoja (Tuomo Ollila 2009 raportissa Pöyry Environment 2009). Mantilansuolla havaittiin myös sinisuohaukka (*Circus cyaneus*), joka kierteli alueen pohjoisosassa. Myös lajin pesiminen alueella on tehtyjen havaintojen mukaan mahdollista.

Taulukko 2. Riekkوسلصتکست yhteydessä havaitut suojelullisesti huomattavat lajit. Suomi = Suomen uhanalaisuusluokituksessa mainittu laji (NT = silmälläpidettävä), EVA = Suomen kansainvälinen erityisvastoalaji, AU = Alueellisesti uhanalainen laji. Varsinaiset suolinnut (Väisänen ym. 1998) on alleviivattu.

Laji		EU:n lintudirektiivi	Suomi	EVA	AU	Yksilömäärä
Maakotka	<i>Aquila chrysaetos</i>	x				1
<u>Sinisuohaukka</u>	<u><i>Circus cyaneus</i></u>	x	NT			1
Kapustarinta	<i>Pluvialis apricaria</i>	x				2
Pikkulepinkäinen	<i>Lanius collurio</i>	x	NT			1
<u>Valkoviklo</u>	<u><i>Tringa nebularia</i></u>			x		1
Teeri	<i>Tetrao tetrix</i>	x	NT	x		4
Yhteensä		5	3	2	0	10

Teerien yksilömäärä on minimiarvio ja perustuu soittimella olevista teeristä tehtyihin äänihavaintoihin.

4.2 Syysmuuttوسلصتکست

Puhelinhaastattelujen yhteydessä ei tullut esiin syysmuuttoaikaan liittyviä erillisiä havaintoja uhanalaisista tai suojelullisesti merkittävistä lajeista Mantilansuolla.

5 YHTEENVETO JA JOHTOPÄÄTÖKSET

Mantilansuolla tehtiin keväällä ja kesällä 2010 täydentäviä linnustoselvityksiä kevätmuuttajien, riekkojen ja syysmuuton osalta. Syysmuuttoa selvitettiin asiantuntijahaastatteluilla.

Kevätmuuttolintulaskennassa havaittu muuttolintumäärä oli vähäinen. Ainoat selkeästi muuttolinnuiksi luokiteltavat lajit olivat valkoviklo ja järripeippo. Lirojen kokonaismäärä oli 6 yksilöä, joista osa oli mahdollisesti alueella jo pesintää aloittavia lintuja. Muut yksittäiset lintuhavainnot tulkittiin paikallisiksi reviirillään oleviksi linnuiksi. Vähäistä muuttajamäärää selittävät osaltaan seuraavat seikat:

a) Mahdollista luonnollista vaihtelua päivittäisissä suon lepäilijämäärissä ei tutkittu tässä kertalaskennassa. Kevätmuuttolaskenta ajoitettiin kahlaajien keskimääräiseen hyvään muuttoaikaan. Joutsenten, kurkien ja metsähanhien päämuuttopäivät olivat laskenta-ajankohtana jo ohitettu. Lähtökohtana pidettiin olemassa oleviin tietoihin perustuen, ettei Mantilansuo ole suurikokoisten kevätmuuttajien kannalta esimerkiksi alueellisesti poikkeuksellisen merkittävä kerääntymis- tai ruokailualue. Sen sijaan suon kahlaajamuutosta ei ollut selvää etukäteiskäsitystä.

b) Mantilansuolla ei ole lampia tai muita pysyviä vesialueita, jotka tulvaveden kerryttäminä muodostaisivat vesilintulajien suosimia lepäilykohteita.

Tutkimusalueen itäiseen osaan sijoittuva avoin alue Mustasaaren ja Pienen Kalliomaan välillä on kevätmuuttolaskennan perusteella linnustollisesti tutkimuskohteen paras alue. Tällä avoalueella on märempiä kohtia, joissa tulva-aikana voi olla laajempiakin vesialueita. Kevätlaskennan aikana avoalueella ei ollut laajempia pintavesikertymiä.

Kevään 2010 kevätmuuttolaskennan tulosten vertailu vuonna 2009 suoritettuna pesimälaskennan (Pöyry Environment Oy 2009) tulosten kanssa osoittaa, että Mantilansuon linnustollisesti arvokkaimmat alueet sijoittuvat samoille alueille sekä kevätmuuttajilla että pesimälajistolla. Linnustollisesti arvokkaimpina alueina voidaan pitää Mantilansuon avonaisimpia pohjoisosia sekä suon itä-kaakkoisosaa. Myös riekkojen havaitut reviirit sijoittuvat näille alueille.

Mantilansuo ei ole haastateltujen tahojen mukaan metsähanhen syysmuuton kannalta merkittävä kerääntymisalue vaikka suon vetisin osa on suotyypiltään lajille sopivaa ruokailubiootoppia. Mantilansuota lähimpänä sijaitseva lajin kannalta merkittävämpi lepäilyalue sijoittuu noin 3 km Mantilansuosta kaakkoon olevan Peuralammen eteläpuoleisille alueille.

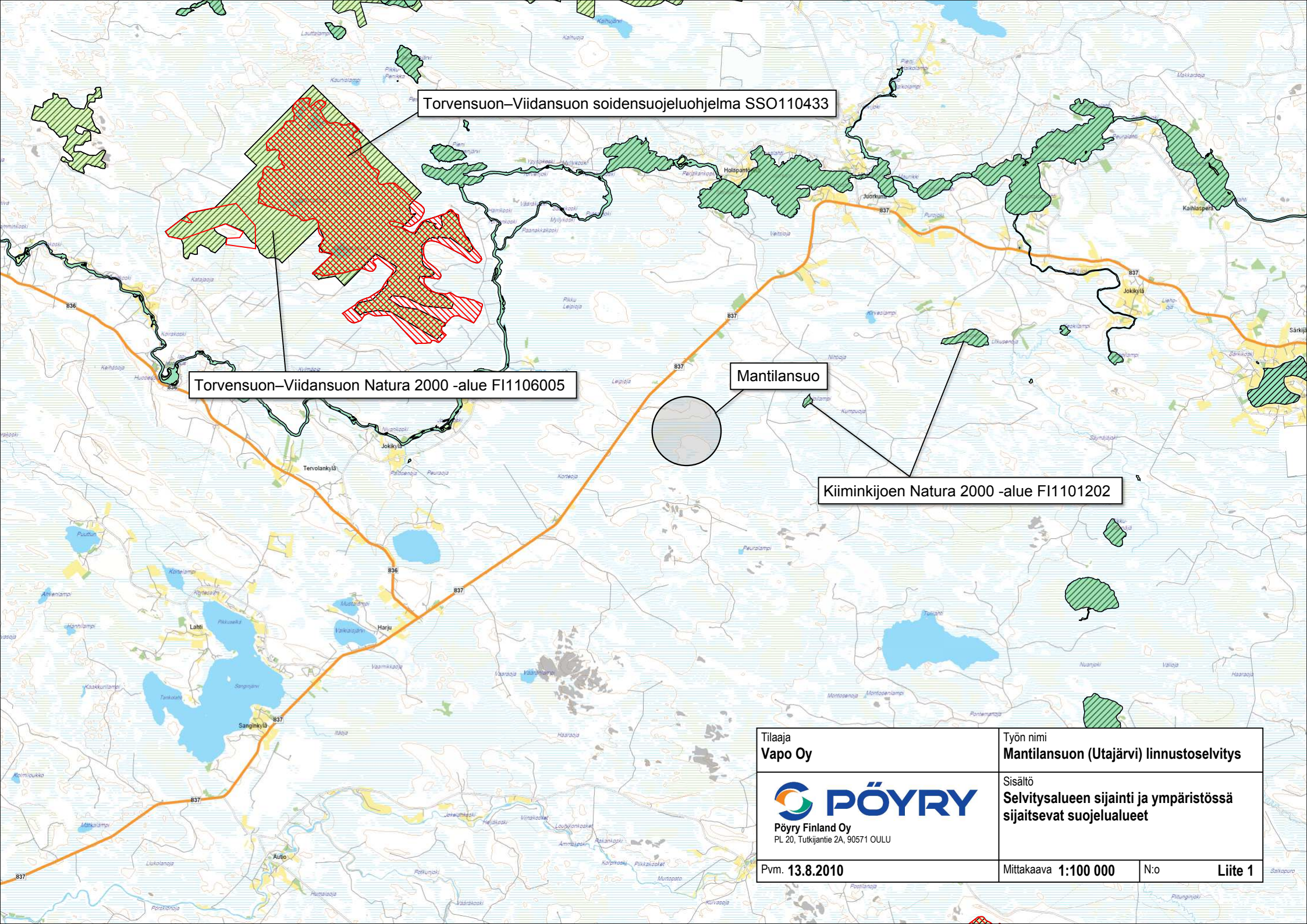
Mantilansuo ei selvityksen mukaan ole alueellisesti tai maakunnallisesti merkittävä kevätmuuttajien levähdysalue, mikäli arvottamiseen käytetään Asantin ym. (2003) esittämiä kriteerejä. Mantilansuolla tavattiin kuitenkin uhanalaisia ja suojelullisesti huomattavia petolintulajeja (maakotka, sinisuohaukka). Vaikka havaitut parimäärät olivat alhaisia, voidaan esimerkiksi sinisuohaukan osalta myös lajin pesintää alueella pitää mahdollisena. Maakotkan pesinnästä ei ole olemassa olevia tietoja, mutta lajista on tehty havaintoja myös edellisenä vuotena (Pöyry Environment Oy 2009).

Todennäköisesti Mantilansuo kuuluu lajin ravinnonhankinta-alueeseen. Myös riekko kuuluu Mantilansuon vallitsevaan lajistoon.

Edellisten perusteella Mantilansuota voidaan pitää paikallisesti arvokkaana muuttolintujen levähdysalueena. Tämän voidaan katsoa koskevan toisaalta myös muita vastaavia Mantilansuon ympäristössä sijaitsevia biotooppirakenteeltaan samankaltaisia yhtenäisempiä suoalueita.

6 KIRJALLISUUS

- Asanti, T., Gustafsson, E., Hongell, H., Hottola, P., Mikkola-Roos, M., Osara, M., Ylimaunu, J. & Yrjölä, R. 2003: Kosteikkojen linnuston suojeluarvo. Suomen ympäristö 596. Edita Prima Oy. Helsinki.
- Koskimies, P. 1994: Linnuston seuranta ympäristöhallinnon hankkeissa. – Vesi- ja ympäristöhallinnon julkaisuja – sarja B. 83 s.
- Koskimies, P. & Väisänen, R.A. 1988: Linnustonseurannan havainnointiohjeet. – Helsingin yliopiston eläinmuseo, 2. Painos. Helsinki.
- Mannerkoski, I. & Rytteri, T. (toim.) 2006: Eliölajien uhanalaisuuden arviointi. Maailman luonnonsuojeluliiton (IUCN) ohjeet. – Ympäristöopas. Suomen ympäristökeskus. Helsinki.
- Pohjois-Pohjanmaan ympäristökeskus 2009: Turvetuotannon lupahakemuksen luontoselvitykset. Työryhmän muistio 5.2.2009. Oulu.
- Putala, A. 2010: Riekkoreviirinen kartoitus ennallistamiskohteilta ja niiden läheisyydestä. – Metsähallituksen Luontopalvelut. Moniste.
- Pöyry Environment Oy 2009: Mantilansuon linnustoselvitys 2009, Utajärvi.
- Rassi, P., Alanen, A., Kanerva, T. & Mannerkoski, I. (toim.) 2001: Suomen lajien uhanalaisuus 2000. — Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus, Helsinki, 432 s. Uhanalaisten lajien II seurantatyöryhmä. <http://www.ymparisto.fi/default.asp?contentid=16900&lan=fi> , 28.1.2004.
- Turveteollisuusliitto ry., 2002: Turvetuotannon ympäristövaikutusten arviointi. Ohjeita turvetuotannon luonto- ja naapuruussuhdevaikutusten arvioimiseksi. – Jyväskylä, ISBN 951-95397-6-X.
- Väisänen, R., Lammi, E. ja Koskimies, P. 1998: Muuttuva pesimälinnusto. – Otavan kirjapaino, Keuruu. 567 s.

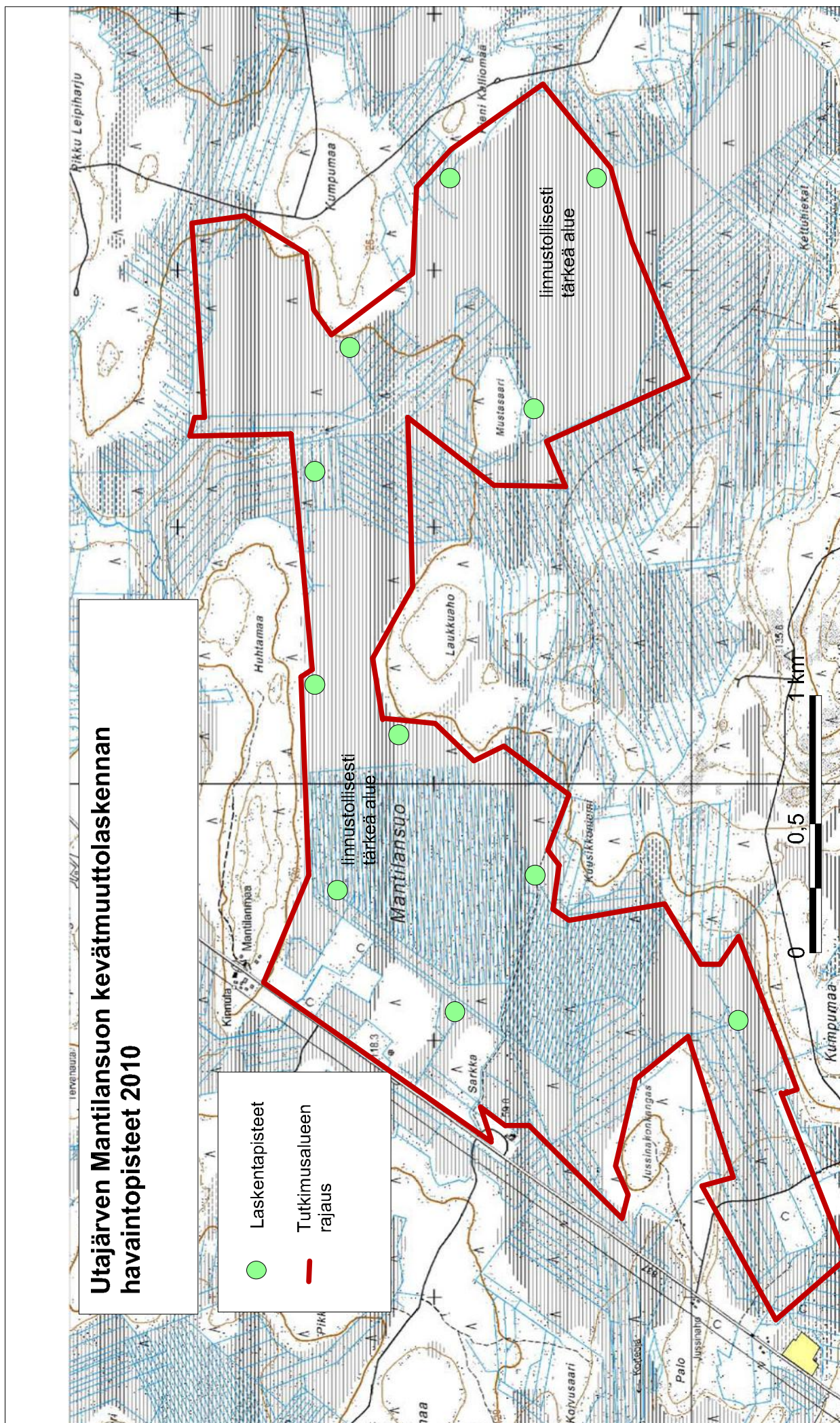
Torvensuon-Viidansuon soidensuojeluohjelma SSO110433

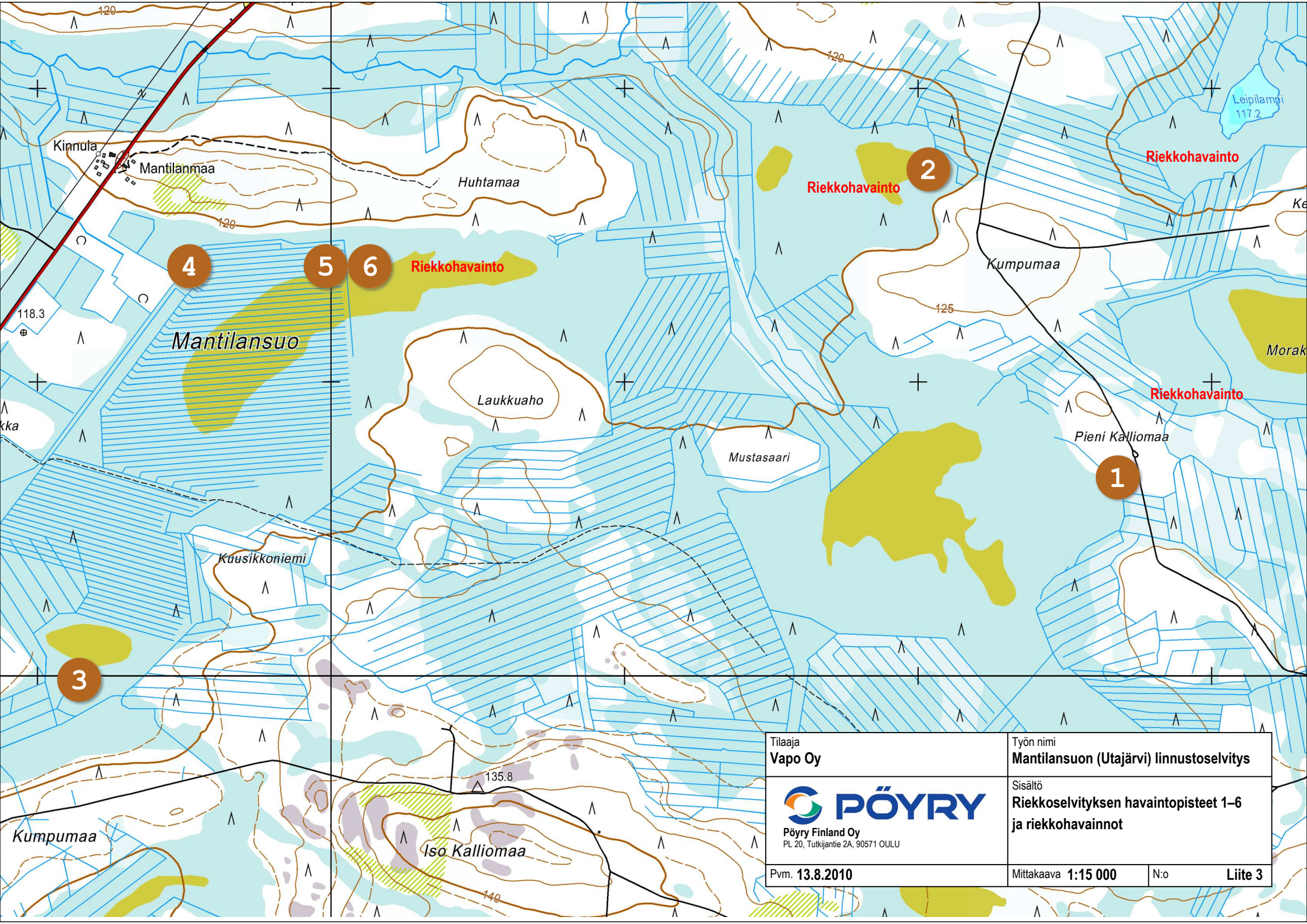
Torvensuon-Viidansuon Natura 2000 -alue FI1106005

Mantilansuo

Kiiminkijoen Natura 2000 -alue FI1101202

Tilaaaja Vapo Oy	Työn nimi Mantilansuon (Utajärvi) linnustoselvitys		
 Pöyry Finland Oy PL 20, Tutkijantie 2A, 90571 OULU	Sisältö Selvitysalueen sijainti ja ympäristössä sijaitsevat suojelualueet		
	Pvm. 13.8.2010	Mittakaava 1:100 000	N:o Liite 1

Tilaja Vapo Oy		Työn nimi Mantilansuon (Utajärvi) linnustoselvitys	
 PÖYRY Pöyry Finland Oy PL 20, Tutkijantie 2A, 90571 OULU		Sisältö Riekkoselvityksen havaintopisteet 1-6 ja riekkohavainnot	
Pvm. 13.8.2010		Mittakaava 1:15 000	N:o Liite 3

Mantilansuon kevätmuuttolaskennan perustulokset 6.5.2010. Varsinaiset suolajit (Väisäsen ym. 1998 mukaan) alleviivattu.

Laji		Yksilömäärä
Kurki	<u>Grus grus</u>	1
Kapustarinta	<u>Pluvialis apricaria</u>	2
Pikkukuovi	<u>Numenius phaeopus</u>	2
Valkoviklo	<u>Tringa nebularia</u>	7
Liro	<u>Tringa glareola</u>	6
Niittykirvinen	<u>Anthus pratensis</u>	8
Tiiltalitti	<u>Phylloscopus collybita</u>	1
Taivaanvuohi	<u>Gallinago gallinago</u>	2
Metsähanhi	<u>Anser fabalis</u>	1
Riekkö	<u>Lagopus lagopus</u>	1
Sepelkyhky	<u>Columba palumbus</u>	2
Metsäkirvinen	<u>Anthus trivialis</u>	2
Västäräkki	<u>Motacilla alba</u>	5
Rautiainen	<u>Prunella modularis</u>	1
Punarinta	<u>Erithacus rubecula</u>	2
Räkättirastas	<u>Turdus pilaris</u>	5
Laulurastas	<u>Turdus philomelos</u>	1
Punakylkirastas	<u>Turdus iliacus</u>	1
Kulorastas	<u>Turdus viscivorus</u>	1
Varis	<u>Corvus corone</u>	2
Peippo	<u>Fringilla coelebs</u>	8
Järripeippo	<u>Fringilla montifringilla</u>	32
Vihervarpunen	<u>Carduelis spinus</u>	1
Urpainen	<u>Carduelis flammea</u>	10
Pajusirkku	<u>Emberiza schoeniclus</u>	2
Yhteensä		106